

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 52.

Z KRAKOWA DNIA 1 LIPCA 1829 ROKU WZ SRODE.

Z Warszawy d. 22 Czerwca.

General-Ajutant Hrabia Dybicz *osobnie* domodzący 2gą Armią, złożył Naj-
idmniejszemu Cesarzowi i Królowi *rapport*
i asztupięty, datowany z Obozu pod wsią
Makra dnia 214 Czerwca 1829 roku.

Z nas poddanego tego konstanta moiego
pod dniem 31 Maja (12 Czerwca), raczyłeś
wyczytać N. Panie, że po całkowitem pora-
żeniu Wielkiego Wezyra, w dniu 30 Maja
(11 Czerwca) w wązozach przy Kulewczu,
zostawało mi jeszcze uzupełnić to sławne
zwycięstwo nie tylko przez szybkie ściganie
armii nieprzyjacielskiej, ale obok tego przez
zatamowanie ile możności wszelkich sposo-
bów powrotu szczątków także armii do Szu-
mli. W tym zamiarze korpus Jenerała Hr.
Pahlen miał rozkaz ścigać krok w krok za
nieprzyjacielem, a Jenerał Major Kupryjanow
miał go napotkać w ucieczce od strony Prę-
wody. Korpus Jenerał Roth, do którego przy-
łączona była jeszcze trzecia dywizya huza-
rów, wyruszył dnia 31go Maja (12go Czerwca)
przez Kasapli ku Marasz i miał sobie naka-
zane, ażeby Jenerał Büdiger, będący w awan-
gardzie, rozciągnął woyska swoje wzdłuż
Kamczyka i posłał silne oddziały ku Wsi

Stambułu i Kostezy. Jenerał Hrabia Pahlen
donosił, że nie dochodząc wsi Markowcze
nieprzyjaciel opuścił drogę i rzucił się w pra-
wo ścieszkami, przez które tylko piechota i
lazda przejść mogą w dyre cyi ku Jankowo;
że zaś około wsi Markowcze ukazał się od-
dział Jenerał-Majora Kupryjanowa, pozostawił
mu zotem Hr. Pahlen dalsze ściganie nie-
przyjaciela, a sam udał się z powrotem do sta-
nowiska przez armią *razmowa*. — Na ten
przestrzeń Jenerał Pahlen zniósł długi za-
wieszony takim mądztwem bagażów, i szczy-
tkę bojowych i broni porzucenych, że z
trudnością przejść mu się udało; toż samo
się potwierdzi z *rapportem* Jenerała Majora
Kupryjanowa, który w czasie ścigania za nie-
przyjacielem, przebywał jeszcze drogi, tak
dalece, że przestrzeń 20 wiorst przedstawiało
obraz zupełnego zniszczenia armii nieprzyja-
cielskiej. Nieustannie przyprowadzają ied-
ców, wiele oddziałów z woysk regularnych
rzuca broń i poddają się wspaniałomyślności
zwycięzców.

Tymczasem Jenerał Pahlen idąc stosownie
do danego mu przezemnie rozkazu, ku Ma-
rasz, gdy spuszczał się ku wsi Kasapli, spo-
strzegł przy Kurganku, gdzie była reduta *z*
26 tysięcy 1500 lazdy Tureckiej. Nakazał więc

natychmiast Jenerał-Porucznikowi Xięciu Madatów, który zastąpił jego prawe skrzydło z pułkami Huzarów Achtyrskim i Alexandryjskim i sześciu działami iść na nieprzyjaciela i starać się go odciąć od twierdzy Szumli, gdy tymczasem pierwszy Buński z dwoma działami konnemi miał atakować front jego. Jenerał-Porucznik Xiążę Madatów wypełnił to polecenie z właściwą mu determinacją; przypuścił atak, rozbił nieprzyjaciela i zabrał mu dwa sztandary. W szybkim ściganiu onego nadiechał na redutę nieprzyjacielską, z której był spotkany ogniem z dwóch dział i z ręcznej broni; lecz nie zważając na to Xiążę Madatów rzucił się na redutę, a śpieszone huzary z ich konnemi towarzyszami, opanowali w iednym oka mgieniu redutę i dwa działa znajdujące się na niej, niemniej 2 chorągwie. Mała część osady tej reduty ratowała się ucieczką na najbliższą redutę. Nieustraszeni huzary porwali się i na tę; locz 400 ludzi z gorą piechoty nieprzyjacielskiej i 3 działa, wstrzymały ten zapęd. Tymczasem Jenerał Roth zbliżył się do miejsca bitwy, kompanie pozycyjne 16tej brygady, niemniej pułki 31szy strzelców i Ochocki; a gdy na osobiste wezwanie Xięcia Madatów o poddanie się reduty, Turcy odpowiedzieli gradem kul, natenczas przy strzelaniu kartaczami z dział pozycyjnych w odległości mniej niż 200 kroków, Jenerał Roth rozkazał dwom powyższym pułkom piechoty wziąć broń na ręce i uderzyć na bagnety. Rozkazać i wykonać było dziełem iedney minuty. Reduta została wzięta z 3ma działami i wszystkiemi chorągwiami, które na niej powiewiały; cała osada oney legła pod pałaszami i bagnetami naszymi; nieprzyjaciel stracił w ogóle 600 ludzi zabitych, 5 dział i 12 chorągwi. Niewolnika wzięto nie więcej niż 50 ludzi. Trudno wyobrazić zapęd woysk

naszych w tem tak prędkim i stanowczem dziele. Jenerał-Major Murawiew, pierwszy wyrwał z rąk nieprzyjaciela chorągiew Baszy. Xiążę Madatów był wszędzie pierwszym, ukazując drogę do zwycięstwa; za jego przykładem pošli wszyscy jego podwładni. W czasie tego ataku Jenerał-Porucznik Rüdiger z 18 dywizyją i dwoma pułkami Ułanów ciągle maszerował ku Marasz, dokąd także po skończoney bitwie udały się i inne woyska Jenerała Roth. Strata nasza w tej walce nie przynosi 100 ludzi w zabitych i ranionych.

Przytem mam szczęście złożyć u stóp Waszey Cesarskiej Mości 16 chorągwi zdobytych na nieprzyjacielu w bitwach dnia 19 i 21 Maja (Czerwca) stoczonych.

(podpisano) Jenerał-Adjutant:
Hrabia Diebitsch.

Dnia wczorayszego rano, w obliczu Najjaśniejszego Cesarza i Króla, tudzież dostojnych osób, obecnych w stolicy Królestwa Polskiego, odbyły się w obozie pod Warszawą modły na podziękowanie Przedwiecznemu za świetne zwycięstwo, którem świeżo okrył się oręż Rosyjski w wojnie z Turkami. Następnie całe woysko przeciągnęło przed Najjaśniejszym Panem. Zdobyte na nieprzyjacielu chorągwie, obnoszone były uroczyscie po mieście.

Droga dla każdego Polaka Rocznica Ogłoszenia Królestwa Polskiego, obchodzona była na dniu wczorayszym w Stolicy Królestwa Polskiego z iak największą uroczystością. Gdy z powodu deszczu, nabożeństwo nie mogło być odprawionem pod gołem Niebem w obozie pod Warszawą; przeto wszystkie Władze Rządowe znajdowały się na takowem w Kościele Metropolitalnym Sgo Jana, błagając Naywyższego o iak najdłuższe i

najszcześniejsze życie ukochanego Monarchy, tudzież całej Najjaśniejszej Familii Panującej. Z powodu uroczystości dnia tego, dane było widowisko bezpłatne w teatrze narodowym, a wieczorem miasto oświetlono.

Dnia onegdajszego przed wieczorem, w Zamku Królewskim, Damy były przedstawione J. C. M. Wielkiej Księżny Sasko-Weymarskiej.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta od zł: 8 i pół do 10. — Pszenicy od 24 i pół do 30. — Jęczmienia od 7 do 7 i pół. — Owsa od 5 do 6 i pół. — Siana furę iednokonną od 10 do 18; parokonną od 20 do 25. — Słomy furę od 5 do 9.

Z Petersburga d. 24 Maja D. K.
(Z Ruskiego Inwalida.)

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość przez rozkaz dzienny, wydany w Wilnie dnia 1go Maja, raczył myłaskawiey oświadczyć zupełną Swą wdzięczność J. C. Mości Cesarzewiczowi, oraz Naywyższe zadowolenie Dowódcy Oddzielnego Korpusu Litewskiego, Jenerał-Adjutantowi Baronowi Rozenowi 1mu, Naczelnikowi 24tej dywizyi pieszey Jenerał-Porucznikowi Sawoyni, Dowódcy 2giey brygady teyże dywizyi, Jenerał-Majorowi Pina-belowi, byłym dowódcem pułków pieszych Wileńskiego i Litewskiego: Dowódcy 1wszey brygady 3ciey dywizyi pieszey Jenerał-Majorowi Letwandowskiemu i zostającemu się przy Naczelniku 24tej dywizyi pieszey Jenerał-Majorowi Nikitinowi 2mu, dowódcy pułku pieszego Litewskiego Pułkownikowi Kuroszowi, Dowódcem 3cich batalionów: Litewskiego Majorowi Borysowu i Wileńskiego Podpułkownikowi Krabelskiemu, oraz wszystkim officerom tych batalionów, za byłą dnia tego

poradę zmiany straży pułków pieszych 3go batalionu Litewskiego i za sprawność straży 3go batalionu Wileńskiego, a dla niższych rang, ktrzy się na straży i w szeregach znajdowali, darować po rublu, po funkcie mięsa i po porcy wódki na każdego.

Cesarz Jegomość, obeyrzawszy tegoż dnia (1 Maja) zbrojownią Wileńską i znalazłszy w niej odznaczający się porządek i urządzenie, raczył myłaskawiey oświadczyć Swą wdzięczność J. C. M. Wielkiemu Mistrzowi Artyleryi, i Naywyższe zadowolenie Dowódcy Wileńskiego Garnizonowego twierdzonego et-tu, Jenerał-Majorowi Buszujewu 1wszemu; również Jego Cesarska Mość oświadcza Naywyższe Swe zadowolenie Litewskiemu Woionnemu Gubernatorowi Jenerałowi piechoty Rzymskiemu Korsakowu 1mu i Wileńskiemu Komendantowi Pułkownikowi Jukiczewu 1mu, za odznaczający się stan, w jakim przy obeyrzeniu dnia tego znaleziony był przez Jego Cesarską Mość Wileński Szpital Wejskowy.

— Dnia 27. —

Przez Naywyższy Ukaz do Kantoru Dworu, datowany z Warszawy dnia 11go Maja, N. Cesarz Jegomość raczył mianować Damami honorowemi Najjaśniejszey Cesarzowej, Panią Maryą Bronic, małżonkę Wielkiego Marszałka Dworu Polskiego, i Hrabienę Izabellę Sobolewską, małżonkę Prezesa Rady Administracyney Królestwa.

Przez inny Ukaz teyże daty do Kantoru Dworu, N. Cesarz Jegomość raczył mianować Pannami honorowemi Najjaśniejszey Cesarzowej, Panny: Zofią Hauke, Nadzieję Lewicką, Rozalią Hrabiankę Mostowską, Melanią Hrabiankę Grabowską, Zofią Rychterównę, Lanę Rautenstrauchównę i Maryą Hrabiankę Krasieńską.

Najjaśniejszy Cesarz Jegomość przez rozkaz dzienny, wydany w Białymstoku dnia 3 Maja, raczył nastawkawiey oświadczyć wdzięczność Swą J. C. Mości Cesarzewiczowi, i najwyższe zadowolenie Dowódcy Oddzielnego Korpusu Litewskiego, Jenerał-Adjutantowi Baronowi Rozepawiu 1mu, Naczelnikowi 24tej dywizyi pieszej Jenerał-Porucznikowi Sawojni, Dowódcy 4wszej brygady teyże dywizyi Jenerał-Majorowi Engelmanowi, Dowódcy Brzeskiego pułku pieszego Pułkownikowi Marchelowiczowi 1mu, Dowódcy 3go batalionu tegoż pułku Majorowi Wasiliewowi 4mu, oraz wszystkim officerom tego batalionu, za odznaczający się stan, w jakim on znaleziony był przez Jego Cesarstką Mość na paradzie zmiany straży dnia tego, a dla niższych rang daruie po rublu, po funcie mięsa i po porcy wódki na każdego.

N. Cesarz Jmć oświadcza równie najwyższe Swa zadowolenie Dowódcy Odwodowego Korpusu woysk, zostających pod naczelnictwem J. C. Mości Cesarzewicza, Jenerałowi Jazdy, Jenerał-Adjutantowi Wicemarszałku Hrabu Kraszińskiemu, Naczelnikowi artyleryi tego Korpusu Jenerał-Majorowi Gersztencweigowi; Dowódcy brygady Jenerał-Majorowi Baronowi Korfowi 1mu i Dowódcy 1szej bateryynej grenadyerskiej artyleryjskiej roty Pułkownikowi Baronowi Renne 3mu, za odznaczającą się sprawność straży, która była z tey roty w mieście Sokołce; dla niższych zaś rang, którzy byli na straży daruie po rublu, po funcie mięsa i po porcy wódki na człowieka.

Przez rozkaz dzienny pod d. 12 b. m. N. Cesarz Jmć raczył mianować; Jenerała Porucznika Rychtera 1, Naczelnikiem dywizyi połączoney gwardyi i grenadyerów Korpusu rozetpowego, pod naczelnictwem J. C.

Mości Wielkiego Księcia Cesarzewicza, Jenerał-Adjutantem Jego Cesarstkiej Mości, zatrzymując obowiązki terażniejsze. Pomocznik kirysyerów gwardyi Podolskiej Alexandrow, mianowany Adjutantem Jego Cesarstkiej Mości.

Rzeczywisty Radca Stanu Fölkersahm, Dyrektor Kancellaryi Jenerała Gubernatora Margrabiego Paulucci, mianowany Gubernatorem Cywilnym Inflantskim.

Radca Dworu Klimsch, należący do Ministeryum skarbowego, mianowany jest Vice-Gubernatorem Bessarabii.

Radca Kollegjalny Benkhausen, Konsul jenerałny Rossyyski w Londynie, udarowany znakami orderu S. Anny 2giey klasy odzobionemi Koroną Cesarstką.

Biskup Rzymsko-Katolicki Miński Marciej Lipski, i Koadjutor dyecezyi Żmudzkiej Jerzy Xiążę Giedroyć, policzeni do orderu S. Włodzimierza 3ciey klasy.

Dnia 18 Maja o godzinie 6tej wieczorem w obecności Ministra morskiego, Jenerał Intendenta, Inspektora budowania okrętów, wielu Jenerałów i officerów, spuszczone z warsztatów zatoki Ochteńskiej brygi Parys i Ajax, zbudowane przez Pułkownika Inżynierów okrętowych Sokoła. Pierwszy zostaje pod dowództwem Kapitana-Porucznika Gotowcowa, drugi pod dowództwem Kapitana-Porucznika Potemkina. — Brygi te wkrótce mają być odesłane do Kronsztat.

Z Odessy d. 15 Maja D. K.
(Z Dziennika Odeskiego.)

Dnia 10 b. m. w tutejszym Kościele Katolickim, odprawio się nabożeństwo żałobne za ostatniego Papieża, Leona XII., a dnia 11 w tymże Kościele, odprawione było podobne nabożeństwo, za wiekopomnego sprawcy pomysłności Odessy, Xiążęcia Richelieu.

Miasto nasze czuje wielką potrzebę szyćcharza i litografa. Nie mamy teraz żadnego artysty, któryby mógł wyrytować lub litografować najmniejszą figurkę, lub ozdóbkę. Nawet z biletami wizytowymi udawać się musimy do wyrzynających pieczątki. Pewni jesteśmy, że dobry litograf a nawet mizerny szyćcharz, mógłby tu wielkie znajdować zyski. Litograf może się nawet spodziewać pomocy od Zwierzchności miejscowej, która sprowadziła dla tutejszej drukarni miejskiej, wyborną prasę litograficzną ze wszystkimi do niej potrzebami.

Z Atupki d. 4 Maja.

Od kilku już wieków, pobożne śpiewy Chrześciana, którzy zamieszkiwali prześlęczną naszą krainę, brzmieć przestały, a półksiężyc zajął miejsce Krzyża. Można więc wnosić, z taką radością patrzyliśmy dziś na założenie pierwszej świątyni Grecko-Rossyjskiej, na właściwie tak zwanym południowym brzegu Krymskim. W maiejności Massandra, w wyższej jej części, pod cieniem przepysznych orzechów Włoskich, były rozwaliny dawnego Kościoła (Greckiego, czyli Katolickiego, niewiadomo), a z pod nich wypływał zdroj najszyjszej wody. Na temto właśnie miejscu, nowy posiadacz tej maiejności, Hrabia Woronców, założył dzisiaj nowy Kościół, pod opieką S. Jana Poprzednika. Zgromadzenie ludu było nader liczne, a wszystkie twarze gorliwych Chześcian, iaśniały radością.

— *Z W ar n y.* —

List Wielkiego Wezyra do Husseyna Baszy, któryśmy przyjęli, naucza, iż sam Wielki Wezyr został lekko raniony kulą w nogę. W liście tym pisze Wielki Wezyr, iż musiał się narażać na niebezpieczeństwo dla

dania przykładu swoim Baszom, niechęcym naśladować Jenerałów Rossyjskich, których widać zawsze na czele walczących, i jeżeli potrzeba, umierających na czele kolumn swoich.

Z Tyflis d. 30 Kwietnia D. K.

Przez dni 14 nie otrzymaliśmy żadnej wiadomości z Petersburga i z Moskwy; ostanía extrapoczta nadeszła o ośm dni później niż zwykle, albowiem wezbfania rzek zatrzymało 2 dni tę pocztę przy rzece Oca i nad Donem przy Aksayskiej stancy. Extrapoczta między Petersburgiem i Tyflis ustanowiona została w roku 1826 z początkiem Perskiej wojny. Ten pośpiech w udzielaniu wiadomości jest dla nas, mieszkańców odległych Wschodu, nieocenionem dobrodziejstwem. Jeżeli pogoda służy, szczególniej w zimie, otrzymujemy wiadomości z obu stolic w czasie niepodobnym do wiary; albowiem extrapoczta przybywa tu z Petersburga w 11 dniach, z Moskwy w 8 dniach. — Z Tyflis odchodzi teraz we Czwartek, atoli niezawsze przychodzi o iednym czasie; nie możemy oznaczyć z pewnością dni, w których poczty z Rossyi przybywają. Różnica w tej mierze tak wielka bywa, że ta sama poczta, co przybywają podczas w Niedzielę, w słotnym czasie dopiero w Czwartek, Piątek, Sobotę, czasem tygodniem później przychodzi, iak nie raz się zdarzyło. Prócz zwykłych utrudzeń, którym w tak długiej podróży podlega, staig iey częstokroć na drodze wojskowej Gruzyskiej w Kaukazie spustoszenia rwistego Terenu, i ogromne lawiny śniegu. Zwykle walą się te lawiny z gór Krestowaia i Gut; najogromniejsze osuwają się z Kasbekur Z szczytu tej góry wali się śnieg od lat kilku spiętrzony w otchłań, przez którą Terek przepływa, strącając zarazem wielkie masy zi-

mi i kamieni; naybystrzejszy z naszych strumieni górnych, wstrzymuje się tu nagle w swoim pędzie, i nie pierwey wydobywa się na wierzch, aż uściele sobie łożysko w tych niezmiernych massach śniegu; w tem miejscu oba brzegi tej rzeki łączy most lodowy, który nieraz po lat kilka utrzymuje się. Tu teysi mieszkańcy zapewniają, że te lawiny są peryodyczne, co siedm lat raz jeden się zbiera; lecz ostatnie ich osunięcie przypadło w roku 1826, i odtąd ani razu się nie powtórzyło. Wreszcie mieszkańcy gór około Kasbeku przewidują z pewnych znaków zapadania się lawin.

Z Paryża d. 15 Czerwca.

Dnia 13 b. m. przyjął Król odwiedzenie Xięcia Orleanu i udzielił przybyłemu napowrot z Rzymu Arcybiskupowi Reimskiemu Kardynałowi Latil prywatne posłuchanie.

Podług wykazu w Monitorze środkowa administracyia Ministerstwa spraw wewnątrznych kosztowała w r. 1813 jeden mill. 626,000 Fr. więcej niż w teraźniejszym.

List z Navarino pod dniem 20 Maja wyraża: Dziś opuszcza Grecyją Marszałek Maison z całym głównym swoim sztabem i Pułkownikiem Fabvier. Jenerał Schneider odprowadził ich tu i Marszałek powitany został 15 z dział wystrzałami. Wczoray P. Calergi, adjutant Prezydenta Hr. Capodistriasa, przybył tu z piśmie i przywiózł razem dwa pałasze, jeden dla Marszałka, drugi dla Jenerała Durieu. Jenerał Guilleminot, Poseł przy Porcie Ottomańskiej, oczekiwany tu jest co chwila. Jeżeliby przeciwne wiatry nie dozwoliły zawinąć do Navarino, tedy przyjmie go Admirał Rosamel w Milo. Potem ude się Poseł na okręcie Wrocław do Dardanellów, z tamtąd na okręcie Lampretu do Stambułu.

Darowizny dla Duchowieństwa wynosiły w estatnich 4 latach w r. 1825 do 1 mill. 544,959 Fr. w r. 1826 do 2 mill. 327,862, w r. 1827 do 8 mill. 593,688 Fr. ogółem 20 mill. 750,984 Fr. z których na niekatolickiego wyznania przypadło tylko 67,547 Fr. W tymże czasie weszło w darach i odkazach dla szpitalów 17 mill. 263,505 Fr. dla gniuz 2 mill. 966,833, a dla pięknych kunsztów 39,276 Fr.

Xiążę Aumont, który posiada 72,000 Fr. bierze iako Par 15,000 Fr. Kardynał Clermont Tonnere pobiera również liczną pensyją, a Xiążę Poix 64,000 Fr. Xiążę Duras 70,000, Xiążę Framont 74,000, Kardynał de la Fare 108,000, Wielki Mistrz obrzędów 64,000 Fr.

Były Dyrektor policyi Frauchet oddalił z 48 urzędników policyi w stolicy 18 i żaden z nich nie wrócił na swój urząd, chociaż po oddaleniu Frauchet 10 miejsc wakuje.

Sławny obraz Barona Le Grós bitwy pod Abukir jest wystawiony do widzenia za opłatą 1 do 2 Fr.

Dziennik Perpignañski donosi co następuje: "Dnia 3 Czerwca w stodole pod Pireneami, w gminie Laroque, tuż przy granicy Hiszpańskiej, uwięziono 7 uzbrojonych fuzyami i pistoletami Hiszpanów, pomiędzy którymi znajdował się Jenerał Milans. W wielu miejscach na granicy Katalonii zachodzą buntownicze poruszenia. Na wierzchołku gór pokazały się zbrojne bandy i rozchodziły się zatruwające wieści, które przerwałyby mogły nasze handlowe stosunki z Hiszpanią. Prefekt departamentu, Baron Romein, przedsięwziął przed kilku dniami, dla uspokojenia nmysłów, środki do zepewnienia spokojności publiczney i zapobieżenia naruszeniu granicy. Prefekt znajdował się obecny w Laroque przy

urwężeniu Jener: Milans i kazał go zawieść do Perpignanu.,,

Słychać nadto, iż w wielu miejscach Hiszpanii wzięto się do broni; w Manresa miano nawet kamień konstytucyjny postawić. Lecz Jenerał d'España postawił już znaczny korpus wycska na granicy. Podług innych doniesień rzeczony spisek miał mieć za cel wystawić na sztych niektóre osoby, i w tym zamiarze miał być Milans do Hiszpanii zwabiony, lecz władze nasze wyrwały go z tych sideł. Gdy był uwięziony znajdowali się przy nim jego syn, wnuk, ieden z kapitanów i młodzieniec Barceloński. Zda się, iż będzie do Tuluzy zawieziony. Zresztą Jenerał Milans liczy już przeszło 70 lat i jest na prawy bok porażony. Jego lekarze nakłonili go w roku przeszłym do opuszczenia Anglii.

Dway Neapolitańczykowie nazwiskiem Paskal Sessi (wieśniak) i Antoni Galotti (oficer) należeli do wybuchłych przeszłego lata w Salerno rozruchów i schronili się do Korsyki. Rząd Neapolitański zażądał ich wydania, i chociaż Galotti był już za długi uwięziony w Bastia, Prefekt iednak mimo żądanego przez iego obrońcę zatrzymania, zezwolił na ich wydanie. Nieszczęśliwi zostali zatem d. 20 z. m. o godzinie 2 z północy na okręt Neapolitański zaprowadzonemi. Zdarzenie to zrzuciło tu wielkie nieukontentowanie, i mówią, iż Ministerjum żądać będzie zwrotu Galottego. W istocie zadziwia wszystkich dla czego Neapolitańscy przestępcy polityczni mniejszej doznawać mają opieki niż Hiszpańscy i Portugalscy.

Z Madrytu d. 4 Czerwca.

Stronnicy Infanta Don Carlos usiłują teraz nakłonić Króla do złożenia korony na rącz brata swego. Urządzaią na ten koniec

szuczne spiski liberalistów (zobacz pod artykułem z Paryża). Z Jenerałem d'España poiednało się znowu to stronnictwo. Jak się zdaie wybuchną nowe prześladowania w Katalonii i przeszło 40 liberalistów pociągniono już do sądu. Kapitan Valdes Alger przybył z pismem z Paryża. Miał z Ministrami Salmon i Ballesteros długą naradę i pojechał zaraz na powrót do Paryża. Pogłoska o mającej wkrótce nastąpić zmianie Ministrów utrzymuje się ciągle.

Z Londynu d. 14 Czerwca.

Podczas wielkich pokoiów u J. K. Mci dnia 10 b. m. P. Sugden przedstawiony był jako nowy Prokurator jeneralny i na rycerza passowany. Lord Ellenboroug złożył w ręce J. K. Mci tainą pieczęć, która oddana została Hr. Rosslyn.

Przybyły w tych dniach goniec Rossyjski miał przywieść Posłowi tego narodu Xięciu Lieven nader ważne pismo.

Junta Terceiry wyda oświadczenie przeciw uzurpacyi Don Miguela i wypowiedzi wojnę. Na owczas wyda Amerykańskim i innych narodów okrętów listy korsarskie.

Hrabstwo Louth (w Irlandyi) wysłać ma reprezentanta do Parlamentu. P. Shiell jest tam w wielkiem poważaniu i zapewne na niego wybr padnie.

Jenerał Miller wydał interessujący opis kampanii w Peru. Ofiarował go najpierwszym tutejszym Xięgarzom Murray, Longmann i Colbourn, ale żaden nie chciał go przyjąć. Wydrukował go więc swoim kosztem i tak dobrze był przyjęty, że już drugie nastąpiło wydanie, a teraz jest przez Jenerała Torrijos dla południowej Ameryki na język Hiszpański przekładany.

W Filadelfii obchodzono wiadomość o przypuszczeniu w Anglii Katolików do praw

obywatelskich odgłosem dzwonów, a w Nowymjorku istniejący związek Katolików rozwiąże się.

Z Serwii d. 29 Maja.

Niemal codziennie nadchodzą do Belgradu doniesienia z placu boju i Turcy są nader czynnymi. Władze mają na wszystkich oudzoiemców baezno oko i zaleciły politykom. kawiarni umiarkowanie w swych mowach. A zatem słyszeć się tam tylko dąg zwycięstwa. Tureckie, chociaż z strony Turckiey nie nadeszło nic urzędownie o wypadkach wojennych. I tak potyczka pod Prawodi dnia 17. Maja wypaść miała na korzyść Tureckiego oręża, chociaż W. Wezyr zaprzestał boju i cofnął się. Zapewniają, że artylerya Turecka, która od przeszłej kampanii znacznie w swoim ukształceniu postąpiła, i regularna piechota ważne w tej rozprawie uczyniły usługi. Zgoła Osmanowie zaczną teraz uwielbiać Europejską karłość; w potyczce pod Prawodi, na otwartym polu zasłęły, okazały regularne woyska niezwyčajną zręczność i wytrwałość. W. Wezyr, który cofnął się do Szumli, chce teraz udeć się z 40,000 przeciw Sylistryi i oswobodzić tę twierdzę, która rzekomo posiada 16,000 mieszkańców i 12,000 ludzi osady. Hussein Basza, który w tej chwili dowodzi w Ruszczuku, odebrał rozkaz połączenia się z osadą Turtukai i udania się także ku Sylistryi, dla zaślania z boku ataków W. Wezyra. Rosyjanie mieć mają przed Sylistryją 35,000 ludzi. Bézwątpienia Turcy dołożą wszelkich usiłowań do utrzymania tej twierdzy, i przayść może do wielkiej bitwy, która wpływać będzie na dalszy ciąg wojny. Racc Kongrewskie, których z wielkim podziwieniem wszystkie woyska od ich wynalazku używają, zaprowadził także Anglik w Turczeci, z których obiecuja sobie wiel-

ką korzyść, zwłaszcza w poprzecinnych górach Bałkanu przeciw jeździe. Basza Belgradzki, któremu powierzone jest pilnowanie Serwii, przedsięwierzę dzielne środki do zapobieżenia przerwaniu spokojności; zapowiedział nawet Serwiijskim Kapitanom, iż każdy z nich odpowiedzialnym jest osobiście za nastąpić mogący nieład.

Z Gdańska d. 1 Czerwca.

Trwająca od tygodnia na targu naszym zbożowym, nieczynność, nie doznała żadney zmiany; brak dobrego ziarna wielce się do tego przykłada. Na zboże które z powodu wilgoci w Kolbrze i dobroci ziarna ucierpiało, a którego coraz więcej dowożą, nie ma wcale kupców. Piękney pszenicy jest bardzo mało na składach. W handlu żyta, szczególniey polskiego, nieco więcej ruchu. Doniesienia z Londynu o podniesieniu się ceny o 2 szyl. na kwarterze pszenicy, datowane 18. Maja, nie miały żadnego wpływu na targ Gdański, ponieważ niema tu zapasów pszenicy w gatunku, kwalifikującym się do Londynu, a doniesienia z Francyi niepomyślnie były dla ostatnich gatunków. Doniesienia z Londynu dnia 22 Maja uwiadomiat o utrzymaniu się ceny, ale odbył był mały. Z zagranicy dowieziono pszenicy w Maju najpród 25,000 kwarterów, po większej części hiszpańskiej, a później 19,000 kwarterów. Ceny zboża wewnątrz Anglii nie zmieniły się znacznie, tylko w Eiverpool a szczególnie w Newcastle podniosły się nieco. Zapasy i dowozy krajowego zboża są w Anglii małe; wszakże tyle spodziewają się dowozu zagranicznego ziarna, iż nie ma obawy niedostatku. Nawet w Irlandyi i Szkocyi zapasy są małe. We Francyi staniała pszenica, od czasu jak iey z portów północnych dowieziono. W Holandyi jest odbył na wewnętrzny konsumpcyja, a z powodu doniesień z Francyi, nie kupują nic na handel zagraniczny. Do nieczynności w handlu zbożowym w Gdańsku przyczynia się zupełny od dni 14 brak okrętów, których przybycie spóźnił wiatry wschodnie; przez co zlecenia nie mogły być przywiedzione do skutku.

DODATEK

DO N^{ro} 52.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 1 LIPCA 1829 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0°	Therm. czyli stopizim i stopa	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Czer. godz: 7	coll. lin: 27 4. 793	stopnia 17. 2	stop: 87	Połn: Za. słaby	Pogoda z chmur:	
12	" 4. 845	+22. 5	71	" " średni	" "	
27. 3	" 4. 198	+18. 4	81	Połud: Za. średni	Pochmurno-	Deszcz, grzmot.
9	" 3. 664	+17. 6	89	" " słaby	Pogoda	
7	7 3. 025	+16. 6	89	Połn: Ws. słaby	Pogoda	
28. 12	" 2. 197	+23. 1	68	" " "	" "	
3	" 1. 849	+25. 0	60	Połn: "ntowy średni	" "	
9	" 2. 004	+19. 6	75	Połn: Za. słaby	" "	
29. 7	27 2. 354	+18. 0	85	Połn: Ws. słaby	Pogoda	
12	" 2. 099	+24. 5	69	" " mocny	Pogoda z chmur:	o g. 12 3/4 deszcz i
3	" 1. 909	+26. 4	67	" " średni	" "	(grzmot.)
9	" 2. 227	+18. 1	84	Połud. Za. słaby	" "	

J. K. Steczkowski, A. O. A.

— Z Krakowa. —

Wyciąg Obserwacji Meteorologicznych
z Miesiąca Maja 1829 r.

Naywyższy stan Barom: d. 6 . . . 27° 9. 436	Naywiększe ciepło d. 30 + 19. ° 5
Nayniższy . . . d. 1 . . . 27 1. 113	Naymniejszy . . . d. 1 + 2. 9
Średni 27 5. 142	Średnie + 11. 275
Naywiększa wilgoć d. 5 96	
Naymniejsza . . . d. 24 57	
Średnia 79. 8	

Przy zaczynającej się Prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Lipca 1829 r. upraw-
sza się Redakcyja Łaskawych Czytelników o wczesne się zgłaszanie.

Dni pogodnych 3. Pogodnych z chmurami 8. Pochmurnych 20. Deszczów 18. Grad 1. Wichrów 3. Wiatr panujący Wschodni. W Krakowie dnia 1 Czerwca 1829 roku.

J. K. Stęczkowski, A. O. A.

Z Warszawy d. 27 Czerwca.

Z żalem mieszkańców Stolicy Królestwa Polskiego Najjaśniejszy Cesarz i Król opuścił ją na dniu onegdajszym wieczorem udając się traktem Lubelskim.

W dniu onegdajszym raczył N. Pan zaszczyścić niespodzianie obecnością Swoją publiczną narodową Bibliotekę i Gabinet rycin, zbiór obrazów, oraz Gabinetu numizmatyczny, mineralogiczny, plastyczny, historyi naturalnej i fizyki. Opiekuńczy Monarcha raczył wchodzić w drobne szczegóły Instytutów przez Siebie zwiedzanych, oraz Bibliotece publicznej pozostawić drogą pamiątkę pobytu Swego przez własnoręczne zamieszczenie dostojnego Imienia Swego w xiędze osób, które zwiedzała ten Instytut.

J. C. M. Wielki Xiążę Alexander Następca Tronu dnia 23 b. m. o godzinie Siemey zrana wyjechał do Petersburga. Dnia zaś 24 wieczorem J. Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiążę Michał wyjechał z stolicy tutejszej.

J. C. M. Wielka Xiężna Sasko-Weimarska z dostojnym Matżonkiem swoim, zwiedziła dnia 23 b. m. publiczną Bibliotekę i połączony z nią Gabinet rycin. Dostojni Goście, oprowadzeni przez JW. de Linde, raczyli dwie godzin zabawić, zajmując się z wysokiem znawstwem szczegółami naukowemi. Dnia 24 w południe taż Wielka Xiężna raczyła najlaskawiej odwiedzić Szpital Dzieciątka Jezus, mając przy sobie Hrabinię Fritz i

Jenerała Hr. Fredro Marszałka Dworu. Przez dwie godzin odwiedzała z uprzejmością wszystkie sale chorych i ubogich, szkoły sierot, sale wszystkie sypialne dzieci, sale matek; badała ściśle o wszystkie szczegóły; rewidowała łożka chorych i dzieci, a mianowicie żywność; raczyła kosztować chleba, pytała się troskliwie o całodzienny porządek prowadzenia dzieci, o lekarstwa chorych; odwiedziła także aptekę szpitalną, a lubo niespodziewanie zjechała, oświadczyła zupełne zadowolenie.

Z Berlina d. 20 Czerwca.

Dnia 15go był wielki obiad w sali Rycerskiej, w wieczór nastąpiły pokoje i bal polonezowy w białej sali. Dnia 16go J. K. Wysokość Następca Tronu dał wielki obiad, a w wieczór Wysocy Nowożeńcy znajdowali się w teatrze, gdzie kilkokrotnemi radosnemi okrzykami przyjętemu zostali. Po skończonym teatrze była wieczerza u Królewien, poczem Wysocy Państwo udali się na liczną bezpłatną redutę daną w sali opery. Dnia 17go był teatr i bal w Charlottenburgu, na czem zakończyły się weselne uroczystości Wysokich Nowożeńców.

N. Król Jmość udzielić raczył Jenerałowi adjutantowi N. Cesarza Jmci Rossyi, Jenerałowi piechoty Hr. Di. bitsch order orła Czarnego, Jenerałowi jazdy Benkendorff order Czerwonego 1wszej klasy, z brylantami, Jenerałowi porucznikowi Hr. Orłow order Czerwonego 1wszej klasy; daley Skrzydłowemu Adjutantowi Jenerałowi majorowi Merder order Czerwonego 2giej klasy z brylantami, Ces. Rossyjskiemu Radcystanu Żukowskiemu order Czerwonego 2giej klasy, Kapitanowi gwardyi Jurewiczowi order Sgo Jana, Kollegialnemu Radcy Briskow, sekretarzowi N. Cesarza Jmci Rossyjskiego, Tytularnemu

Rządcy Gille i Doktorowi Pogarjańskiemu, będącemu przy boku J. C. Wysokości Następcy Tronu Rossyjskiego, orderu orła Czerwonego 3ciej klasy.

Onegdaj wieczorem N. Cesarzowa Rossyjska i Xiążę Pruski Wilhelm z dostojną małżonką swoją, byli w teatrze zwanym Königsstädtiskim. Zostali powitani trzykrotnym radosnym okrzykiem licznie zgromadzonej publiczności, co także powtórzono, gdy się oddalali.

Wczoraj Hrabia Alopens, Posel Cesarzsko-Rossyjski przy Dworze naszym, dał na uczczenie bytności N. Cesarzowej Rossyjskiej wielki bal, który należał do najświetniejszych, jakie oddawna były w tutejszej stolicy. N. Cesarzowa, Monarcha nasz, cała rodzina Królewska i obecne tu zagraniczne dostojne osoby, raczyły się na nim znajdować. Zaczął się o godzinie 9tej, i trwał do 3ciej.

Zdać się, iż zaczęty wczoraj tutejszy jarmark najwężną, będzie miał taki skutek, jak w Wrocławiu i Szczecinie. Nie braknie ani kupców ani wełny. Naywięcej jednak kupią średnią wełnę, którą nawet drożej płacą niż w roku zeszłym.

Z Poznania d. 16. Czerwca.

N. Cesarzowa Rossyjska pod bytność Swą w Antoninie, raczyła Jey Królewiczowskiej Meji Xiężniczce Ludwice Pruskiej, dostojney małżonce JO. Xiążęcia Radziwiłła, Namiestnika W. Xięstwa Poznańskiego, wręczyć ozdoby brylantowe Wielkiego Orderu Katarzyny.

Od brzegów niższej Elby d. 20 Czerwca.

Rozporządzeniem Królewskim zalecono rządcom w Hanowerze, aby wszelki majątek poddanych Francji wywożony z Hano-

weru wolno bez żadney opłaty wypuszczały. ponieważ w Królestwie Francuzkiem opłata od spadków i t. d. jest powszechnie zniesiona.

Dnia 11go b. m. w kraju Hanowerskim rzeka w Stöckhausen w obecności wielu widzów i urzędników przepchnięta i do nowego kanału Jerzego wpuszczoną została.

W Xięstwie Luneburgkiem dwa pożary zrzędziły wielką szkodę. Jeden dnia 6go b. m. w Splietau spalił 10 domów i 13 należących do nich budynków, a drugi prawie całą wieś Lüssen w pyrzynę obłocił, przy czem dwóch ludzi utraciło życie.

Od brzegów Menu d. 20 Czerwca.

N. Król Jmość Bawarski przy przyymowaniu go przez urzędników w Frankenthal (w Nadreńskiej Bawaryi) oświadczył się bardzo przychylnym publicznemu i głośnemu postępowaniu sądowemu i pytał się urzędników w jakim stanie znajduje się prowincya.

Utworzony w Frankforcie związek dla wspierania wojowników, którzy w bitwie pod Belle-Alliance stali się inwalidami, w rocznicę tej bitwy dnia 18go Czerwca r. b. rozdał 300 talarów pomiędzy 18 inwalidów.

Posel Niderlandski przy Dworze Duńskim, P. Quebeck, przybył z Kopenhagi do Frankfortu.

Z Bruxelli d. 17 Czerwca.

Król zabronił swoim Ministrom wszelkich związków lub przyymowania odwiedzeń od bawiącego w Bruxelli Ajenta Don Miguela, Vicehrabi Canellas.

Wielkorządca wschodnich Indyj, Jenerał Busch, popłynie tam dnia 21 b. m.

Książę Norfolk bawi teraz w naszym mieście.

Wczorajszej nocy przebiegł przez miasto nasze Rossyjski gabinetowy goniec z Londynu do Petersburga.

TEATR NARODOWY.

Towarzystwo Aktorów Polskich, sceny Lwowskiej, będzie miało zaszczyt jutro we Czwartek, to jest dnia 2 Lipca 1829 r., przedstawić Dramat w 4ch aktach, z Niemieckiego P. Lambert podług Walter Szkota: pod tytułem: *Ryszard, Lwie Serce w Palestynie*, czyli *Sztandar Państwa Angielskiego*.

UWIADOMIENIE.

Pani Julia Brossard zmuszona okolicznościami zaprzestać przez kilka lat utrzymywać pensyją poci Żeńskiej, która była założona w mieście Krakowie, ma honor na nowo przypomnieć i polecić się Szanownej Publiczności, zawiadomiasz ją, iż znowu otworzyła swój Instytut.

Pani Brossard pochlebia sobie, iż toż samo pozyska zaufanie Szanownych Osób, iakim się dawniej poszczęścić mogła; usiłowaniem iey będzie, dołożyć wszelkich starań i dozoru, aby nie zawieść w niej położonego zaufania.

Mieszkanie w tym celu obrane, jest obszernie, zdrowe i wygodne na rogu ulicy Flo-

ryańskiej z strony Rynku na drugiem piętrze pod Nrem 556 w domu P. Ciechanowskiego, dawniej Stummerów.

Dnia 30 Czerwca 1829 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec:	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	22 15	19 —	18 —	14 15
— Żyta	10 15	9 15	9 —	8 —
— Jęczmienia	8 —	7 15	7 —	6 15
— Grochu	9 15	9 —	8 15	7 15
— Owsa	5 15	5 12	5 6	5 —
— Jagieł	20 —	19 15	18 —	17 15
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku d. 22 Czerwca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszenicy	od	Złp:	1140	do	1200.
Żyta	—	—	360	—	390.
Jęczmienia:	—	—	240	—	270.
Owsa:	—	—	210	—	240.
Grochu	—	—	420	—	480.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 353 Ciągnięciu dnia 1go Lipca 1829 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyodrągnięte z koła zostały Numera następujące:

66. 64. 44. 34. 19.

Przyszłe 354 Ciągnięcie dnia 8go Lipca 1829 r. przypada.

D O N I E S I E N I A.

Nazw podpisany, ma honor donieść, iż dostał do swego Magazynu w Sukiennicach, będącego, tak z ostatniego jarmaku w Lipsku, iako i prosto z fabryk Sedanu, Vervier i Niderlandzkich, znaczną partya Sukien, Drap Ceffir i t. d. w różnych kolorach i gatunkach, co wszystko za pomierną i rzetelną cenę (à prix fixe) sprzedawać ofiarnie. Sukna Granatowe w wełnie farbowane od Zł. 12. Sieraczki od Zł. 8. Drap Ceffir od 10.

W Krakowie dnia 20 Czerwca 1829 r.

Kajetan Fuchs.

Podpisany zawiadomia Szanowną Publiczność, iż Realność przy wsi narodowej Tonie o pół mili od Krakowa składająca się z morgów 10 obsianych i obsadzonych w pięknym położeniu i urodzaju Ziemiopłodów będąca; wraz z Domem, Stodołą, Sadkiem, Kozłami i Bzdłem, domowym i gruntowym naczyniem sprzedaje się; chęć przeto mający kupna takową za gotowe pieniądze za umiarkowaną cenę z podpisanym wieczyste posiadać może.

W Toniach dnia 25 Czerwca 1829 r.

S. Kaczorowski